

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/165/2018
Identifikačné číslo spisu:	1112208885
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1112208885.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Naša správcovská, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Koceľova 17, IČO: 35 842 474, zastúpenej JUDr. Viktorom Mišíkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká 1, proti žalovanej Y. H. N., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v F., Y. X, o zaplatenie 1 705,77 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6C/41/2012, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2018 sp. zn. 5Co/61/2018, takto

rozhodol:

Dovolenie odmieta.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 13. októbra 2017 č. k. 6C/41/2012-117, ktorým prvoinštančný súd zastavil konanie z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou. Rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie. Uviedol, že nesúhlas žalovanej so zastavením konania pre späťvzatie žaloby nebol odôvodnený vážnymi dôvodmi a poukázal pritom na rozhodovaciu prax súdov, z ktorej vyplýva, že žalovaný nemôže mať vážny dôvod pre nesúhlas so späťvzatím žaloby v prípade, ak žalobcovi poskytol peňažné plnenie uplatnené žalobou tak, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Vychýtila odvolaciemu súdu, že jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietala, že rozhodnutia oboch súdov sú svojvoľné, nepreskúmateľné a založené na nedostatočných skutkových zisteniach a ich nesprávnom právnom posúdení. Súd sa nezaoberali dôkazmi, ktoré predložila a nebrali do úvahy jej nesúhlas so späťvzatím

žaloby z vážnych dôvodov. Súd nepovažovali za potrebné ju vypočúť a nepoložili jej otázku, či súhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Uviedla, že v odvolaní tvrdila, že jej odvolanie je v zmysle § 147 ods. 1 C. s. p. vzájomnou žalobou, no súd sa jej kompenzačnou námietkou nezaoberal. Vyjadrila tiež názor, že žalobca nikdy nebol stranou sporu. Navrhla, aby dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako i uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil odvolaciemu (zrejme mala na mysli prvoinštančného) súdu na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

8. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Námietku dovolateľky o porušení jej práva na spravodlivý proces spočívajúcom v nepreskúmateľnosti a svojvoľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu považuje dovolací súd za nedôvodnú. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (v bodoch 6 až 8) zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne. Uznesenie odvolacieho súdu preto nie je možné považovať za nedostatočne odôvodnené a teda nepreskúmateľné či svojvoľné; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že dovolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednáwanej veci). Vzhľadom na to, že dovolateľka v časti dovolania týkajúcej sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu namietala aj nedostatočné skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci, dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaobera jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých. Navyše dovolací súd dodáva, že len všeobecné tvrdenie o nesprávne zistenom skutkovom stave nezakladá bez ďalšieho vadu vyplývajúcu z § 420 písm. f) C. s. p. Dovolací súd je totiž v zmysle § 442 C. s. p. viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

10. Nedôvodnou bola tiež námietka dovolateľky, že dovolací súd jej nepoložil otázku, či súhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania a nevypočul ju. K uvedenému dovolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 C. s. p. na prejednanie odvolania nariadi dovolací súd pojednávanie

vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem. V prejednávanej veci však o takýto prípad nešlo, preto ani týmto postupom odvolací súd nezasiahol do práva dovolateľky na spravodlivý proces.

11. Zjavne neopodstatnenou bola tiež námietka dovolateľky, že súd sa nezaoberal ňou predloženými dôkazmi a jej vzájomnou žalobou proti žalobkyni uplatnenou v odvolaní. S uvedenými skutočnosťami sa odvolací súd totiž vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, konkrétne v bode 10, kde poukázal na ustanovenie § 372 C. s. p., v zmysle ktorého nie je v odvolacom konaní možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

12. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľky podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila žalovaná (§ 256 ods. 1 C. s. p.), žalobkyni žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.